

www.nb.rs

ЊИВА

Ратарски недељни лист.

Број 1.

2. јан. 1916. (20. дец. 1915.)

XIX. год.

Претплата је: 3 круне на целу годину.
Излази сваке недеље.

Уредништво и наклада «Њиве» је:
Budapest, Egyetem-utca 4.

Излази и на мађарском, словачком, рушњачком, румунском и немачком језику

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Лане у ово доба године написасмо у нашем листу а на овоме месту ове речи: «Кад данас запојимо: Слава у висини Богу, а на земљи мир и међу људима добра воља! звони нам то као горки подсмех. Ђаволски се то слави Бог, кад брат убија брата; врашки је то мир на земљи, кад на све стране ричу топови, а људи падају као снопови: тешко нама крај те добре воље, кад човек човека зубма коље!» То исто велимо у очи Божића и дан данас.

Када Христос Спаситељ, о хиљаду девет стотина и петнаестој години након рођења свога, погледа са небеских висина доле на земљу — етужи ће Му се кад види, шта се то учинило од овога света... О дану мира и љубави, ево већ и другога Божића, како велики део оружаних хришћана једни друге кољу и сатиру! — О дану мира чује се како ричу топови, троје пушке, сикћу сабље; види се како пламте огњем села и градови.

На све стране постројили су се оружани људи у убојне редове и устремили су се са разноврсним пакленим оружјем једни против других. Смрт коси младе и старе људе на читаве откосе. Сатиру се драгоцени животи, руше се имања што их је створио разум, труд и уметност — а све на срамоту просвете и човечности. Христос Спаситељ гледа и види све ово, рони кржаве сузе, трпи веће муке но што их је трпео некада на крсту!

Заиста, кад се данас човек задуби умом својим у све ове грозоте што се збивају по свету, може умље да му оде у безумље. Па ипак морамо и свему овоме на догледу да се пренемо, да се сетимо онога узгласа своје свете цркве: Уздигнимо срца горе! Можда је ова грдна напаст наишла на овај свет само зато, да нас очисти од рђе и чаме, да нас прекали и очеличи за нов, бољи, светлији и срећнији живот у будућности.

Зло би било да немамо наде: да ће иза овога светскога чуда и покора синути људима и народима дани пуни љубави, мира и слоге. Изгледа, да се већ помаљају ти дани. Небо пламти од пожара, али пламен плане па ће и да прешлане, а иза тешких, тмастих облака рата као да већ руди праскозорје — мира. Дај Боже и Божићу, да нам зора мира сване што скорије!

Нема данас православне српске куће, која на Бадње Вече, када ужеже свећу и унесе у одаје Божићну сламу и стави Божићни Колач са здрављем на трнезу, не ће с тугом сетити се на онога свога рођака, који дочекује и овај свој Божић на далеком ратишту. Нема православног Србина домаћина, који — кад буде први дан овога Божића — са својом честитом домаћицом, ломио Божићну Чесницу, не ће наменити један комадић и ономе своме сину, брату или кућанину, који си о овоме Божићу кваси залагај свога хлеба горким сузама, сећајући се и у даљини своје куће, свога топлог огњишта, свих својих милих и драгих. Ако су ови дани и тужни и невесели, зна он ипак да његови поје тихо «Рождество» и «Дјева днес»: и да се моле Богу, да им се њихов војник врати здрав и весео кући, у њихов топли загрљај. Ако и није могао доћи им сада — надају се они, да ће им доћи о идућем Ускресу! То га теши, то га умирује.

Дај им Боже, да их борац за слободу и срећу миле домовине, кад им на пролеће ступи славом увенчан на домаћи праг, поздрављив весело са ускликом: Христос воскрес! Ево и мене, да га славимо данас радосније него икада! — Дај Боже и Божићу, да се то збуди!

Божићна песма.

— Добро дош'о Сине Божји,
 Међу људе!
 Да нам душе без светлости —
 Не заблуде!

—
 Да нам греси не оборе
 Рајске наде —
 Заштити нас, свете вере
 Чврсти граде!

—
 Поведи нас из тескобе,
 Вису, ширу,
 Загрљене у љубави
 И у миру!

Божић 1915. године

Над вертепом твојим Христе
 Анђели су данас запојали:
 «Слава Богу на висини
 Међу људ'ма добра воља».
 Први део песме исте
 А из душе наше чисте
 Понављамо и ми данас;
 Но жалост нас силна бије,
 Што међ' људ'ма мира није!
 Божић овај славили би
 Не у боју, крваву и љуту,
 Већ у мирном, породичном куту;
 Сунце среће, задовољства
 Могло би нам давно већ да сјаје
 Међу људ'ма — само мира да је!

Наши министри о скупоћи.

У саборским седницама од прошле недеље била је више пута реч и о скупоћи. Сви ми знамо и осећамо како нам тешко пада опћа скупоћа, коју је рат проузроковао и како се ради те туже трговци на произвођаче, дакле на газде, дочим газде опет веле, како ни они не могу дати јефтиније ни јаја, ни млека онда, када је нпр. цена за поправку сара од чизама 3 круне и када једна свећа кошта 84 филира. Оваково међусобно тужакање доспело је и до саборске куће, те је о великом питању, које је по земљу од велике важности држао велики говор и госп. министар-председ. гроф Стеван Тиса, којим је доказао, да само заједнички рад грађана ове домовине и моћне наредбе могу спречити нагло повишавање цена.

У саборској седници, држаној 16. децембра тако је одговорио и наш министар, преузвишени господин барон Имре Гиљан, на питања, која су настала у току расправе. Из темељног и образложеног говора господина министра пољопривреде, који је говор примљен са великим допадањем навађамо овде следеће делове:

«Сада нам је у првом реду на целој линији нуждан успешан рад произвођача. Ја тако познајем мађарско економско друштво и тако познајем публику потрошача Угарске, да сваки поједини суделује на раду и на оскудици, које су у свези са ратом. Ја не видим, да је та слика тако мутна. Ја сам се уверио, да нам је са за-

једничком снагом, са заједничком вољом, са заједничким радом пошло за руком савладати сваку потешкоћу.»

Врло је интересантан онај део говора господина министра, у којем доказује, да је скупоћа велика не само код нас, него и у свакој држави која ратује. Тако је нпр. сравнио скупоћу Немачке државе овако:

«У месецу октобру је била просечна цена сланини, средња нијачка цена у Берлину, при продаји на мало а прерачунао у крунама 7'64 фил., у Будапешти је између 7'60 и 8 кр. Цена свињске масти је у Берлину просечно 8'37 фил., у Будапешти је између 7'60 и 8 круна. Цена путеру (маслу) је у Берлину 7'89 фил., а у Будапешти је између 8—10 круна. Цена јајима је у Берлину 20 фил., у Будапешти 28 фил. Цена кромпиру је у Берлину 14 филира, код нас је 17 филира. У Немачкој је напротив месо јефтиније и то знатно јефтиније, што долази отуда, да је у Немачкој, уз велику несташницу пиће, сарамерно стање марве велико, а подједно народ сарамерно мање троши меса, тако, да им тамо стоји више на расположењу говеђе месо. Томе се има приписати, да се у Берлину од трећег степена месо за чорбу у месецу октобру кретало с ценом између 3'41 фил. и 4'11 фил., у Будапешти пак између 5'20 фил. и 8 кр. Цена телетине у Берлину је варијала између 3'89 фил. и 4'23 фил., у Будапешти пак између 5'60 фил. и 8 круна. Код овчјег меса једва да је било разлике, као и код свињског меса. По овоме се види, да је рат до

Божић наших јунака.

Извесног степена свугде зауставио производњу и помутио економске прилике: свугде је произвео одношај међу купом и продајом, па тако и извесну повишицу цена. Ова дакле невоља иде с ратом, што се врло тешко даје уредити наредбено, јер се наредбено све даје постићи, само једно не: роба се не да производити наредбеним путем.

Моје је уверење то, да ће нам са заједничком снагом, са заједничком вољом, са заједничким радом поћи за руком савладати сваку потешкоћу.»

О држању меса.

У данашњем ратном добу је нарочито важно, да умемо себи осигурати довољну залиху живежних средстава.

Овом приликом ћемо рећи коју о најрационалнијем начину држања меса.

Да би месо дуже времена одржало свој кус и свежину, уобичавамо га димити. У диму има састојака, који ометају развијање трулења. Надимљено месо задржи своје редовне саставне делове.

При солењу се излуче многи корисни састојци меса у саламуру, а тако исто и при димљењу, јер се сушењем топи беланчевина. Кемијски састојци дима месо учине тврђим и теже сварљивим, ово је нарочито онда случај, ако је дим био одвећ врућ. Надимљено се месо зато тешко вари, јер сушењем изгуби велику количину воде. Месо, које желимо

надимити, добро је неко време у саламури држати. Нарочито је ово корисно за свињско месо.

Најбољи је дим од тврдог дрвета (буква, храст). Од дима јеловине месо мирише на терпентин. Дим од тресети и угља никада није слободно употребити.

Јако треба пазити на температуру дима; дим не би смео бити топлији од ваздуха у соби. Нагла промена у топлоти дима јако шкоди месо. Месо, које желимо надимити, треба метнути у мали џак од органтина, који је нарочито за ову сврху направљен. На овај начин ћемо сачувати месо од чађи.

При димљењу морамо пазити на ова четири правила:

1. Месо се не сме дуго држати у веома топлом диму, јер ће добити рђав кус и превући ће се са дебелом кожурицом;

2. До меса, које надимљавамо, не сме доспети водена пара, јер се ова слегне на површину меса и спречава сушење. Надимљено се месо не сме мењати на влажно место;

3. Није згодно за надимљавање месо животиња, које су непосредно иза допремљења клане и које су тучене и гоњене и

4. Није згодно за надимљавање ни месо животиња, које су прехрањиване са оплачином и помијама.

Нашим читаоцима!

Умољавају се наши читаоци, да раширују наш ратарски лист «Њиву», као најпоузданијег саветника у пољопривредном газдинству.

НАСТАВНИ
БИБЛИОТЕКА
СРБИЈЕ
Београд

www.n

НА
РО
Д
НА
Б
И
Б
И
О
Т
Е
К
А

Слике са Балкана: Црногорски табор.

Новије владине наредбе.

Државна Влада издала је прошлих дана више изнимних наредба, од којих доносимо следеће по нас важније :

Исказнице за превоз пошиљака.

Влада је наредила : да се за превоз пошиљака сваковрне свинске масти, сланине и свињетине у иноземство — морају изискати званичне исказнице од Земаљскога Газдинскога Одбора. (Адреса је : Országos Gazdasági Bizottság — Budapest, V., Földművelési Ministerium.) За пошиљке у унутрашњости наше државе нису исказнице прописане.

Највише цене за минерално уље.

Влада је одредила највише цене минералном уљу за осветлење (петролеуму), бензину, газном олају (моторском олају) и вулканском олају и наредила је : да трговци извесе у својој продавници цене свакој врсти овога олаја по једном килограму или литри и то јасно, с читким словима. Уједно је Влада наредила : да се мора пријавити сва залиха поменутога минералнога уља, исто тако залиха и бензола и катрана ; да се све то стави под зашт. те да се може употребити за јавне цели.

Ко прегази ову наредбу биће кажњен глобом од 600 круна и са затвором до 2 месеца.

Пријава сена и сламе.

Пошто војсци треба врло много сена, јесеће и пролећне сламе, то је сваки газда дужан да целу своју залиху сена и сламе, која му претиче преко домаће и економске потребе, понуди добровољно Заповедништву наше војска. Цене ће одредити по разним пределима местне власти (поджупан, у варошима градоначелник, надлежне војене управе) пошто саслушају економске стручњаке.

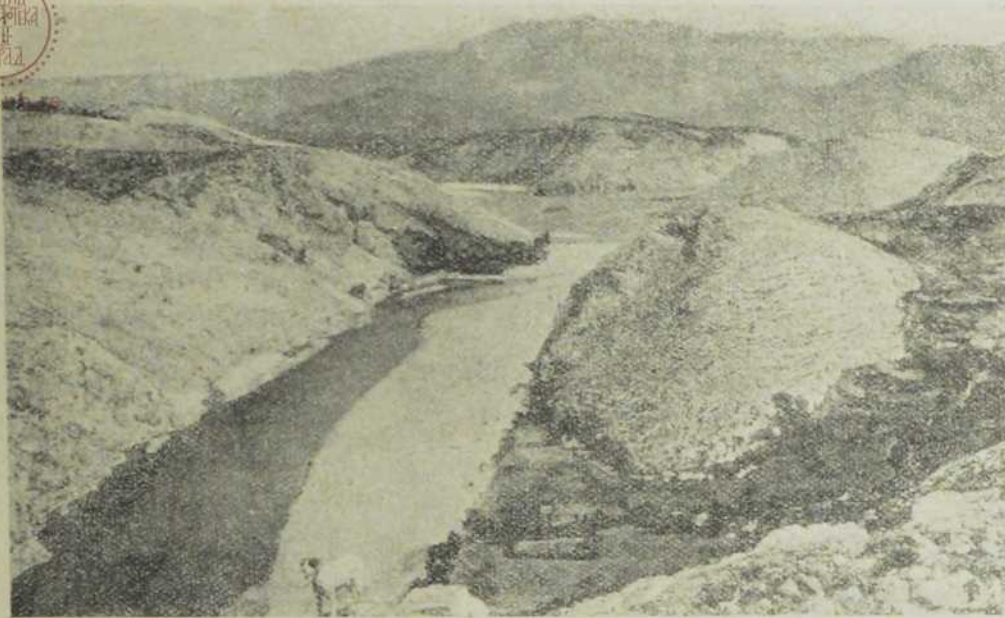
Опомињемо газде, да се пожуре са овом пријавом у своме интересу, јер ће се сено и слама и тако реквирирати, а после ће се још и са нижом ценом плаћати.

Превоз лешина са ратишта.

Министар трговинских посала наредио је попуст од 50 % од возарине за превоз лешина оних војника, који су на ратишту пали, од ране или болести умрли а родбина им жели, да те лешине доведе кући на укол у своме гробљу. Лешине ће се возити само са теретним возом по пругама државне жељезнице и по оним вициналима са којима државне жељезнице рукују. Исто је тако наредио министар попуст 50 % за пратиоце тих лешина, али само у II-ом и III-ћем разреду путничких кола. За дозволу ових попушта подносе се молбенице Управи Државних Жељезница у Будапешти, која ће издати потребне исказнице.

(Продужићемо !)

1. Долина Дрине. — 2. Краљ Никола у болници. — 3. Патрола доноси вести. — 4. Срби вуку топ преко Дрине.

Слике са Балкана.

Огледало светскога рата.

Рат ступа ево већ и у трећу годину. Године 1914. отпочели су бојеви и ево смо на прагу и 1916-те године, а ратовање још траје непрекидно. Па дед да се запитамо:

Шта нам носе будући дани?

То сам Бог зна и нико други на овоме свету! Ми се можемо надати; можемо из досадашњих појава размишљати и судити о томе, шта све може да буде.

Пре годину дана широм света трубили су Руси: да ће о Новој Години бити већ у Берлину, у престоници Немачке, да ће руски цар вечеравати у будимекој краљевој палати. Данас смо ми заузели 350 хиљада квадратних километара руске земље и држимо их чврето у својим челичним рукама. Руси држе само један уски руб Галиције у рукама, а руб тај износи само четири хиљаде квадратних километара.

★

Лане је рекао краљ Србије: да ће о Новој Години 1916-ој држати у Београду «Благодареније» ради победе српскога оружја, а данас тај исти краљ лута по туђој земљи.

★

На западноме ратишту оцепила је Немачка 50 хиљада квадратних кило-

метара од Белгије и од Француске. Енглеска још никада није славила тако црн Божић, као што га је славила прошлих дана. — Месопотамске и дарданелске погибије побиле су у свем свету оно лажно мишлење, које су сами Енглези трубили широм света: да је енглеска флота свемоћна и непобедима.

★

Италија је о лањскоме Божићу надала се, да ће за своју неутралност добити од нас добар комад земље — данас, након што је изгубила по милијона војника — мора да се одрече своје освајачке жудње, јер — премда толико жртвује — није могла ни корак унапред.

Кад све ове чињенице узмемо у обзир; кад гледамо пораз за поразом свих наших непријатеља; кад видимо, како они сваки дан мењају своје војсковође и планове — можемо се надати, да ће идућа 1916-та година бити по нас много боља него лањска!

Дај Боже, да се нада наша у свему ипсуни!

Састанци за нашу потпорну благајницу.
Врло нагло расте број оних, који су похитали да осигурају себе и своју породицу код радничке потпорне благајнице. По свима крајевима уземљи прже се састанци, на којима се држе соучна предавања о користима потгорне благајнице и тим приликама де уписују за чланове врло многи, који мисле и на сутра, на своју будућност.

Повратак Јеа Божичњег јутрења.

Нов позив за војнике. Министар двомбранства наредио је, да се децембра уновачени 19, 20, 24 и 38—42-годишњаџи, који су као пучке усташе способни, јаве 17-ог јануара 1916. на дужност т. ј. да по војнички речено «ајрукују». Тај позив тиче се и аустријских грађана на угарскоме земљишту. Ова наредба казује и то, да стручне машинисте и ложачи, који су запста на раду, нису дужни сада да се јаве, док се нарочито не позову.

Удовице ратника код министра-председника. Двадесет и пет удовица и неколико сиротица, којима је бранитељ и хранитељ на бојноме пољу погинуо, изишле су као изасланице пред министра-председника, преузвишенога г. грофа Стевана Тису. Вођа овога изасланства представила је министру-председнику, да оне траже зараде од државнога ерара непосредно, а не преко посредника. Председник министарства примио јд ово изасланство врло уердно, умирио је жене, да ће се постарати, да им се молба, ако је то могуће, испуни.

Сакривени природ. Газде, које нису пријавиле природ ишенице, ражи, наполице, јечма, зоби и кукуруза и од тога брашна и прекруше; дађе природ пасуља, грашка, сочива, још к томе залиху репичинога, ланенога и кудељнога семена — него су то при-тајиле, походиће финанси, претражиће им станове и све просторије, те ће цео овај природ, по наредби закона, узаптити и газде пријавити, да се казне. Дакле уразумите се, драги моји, да вас финанси не премећу и власти не казне.

Напомена! Са овим бројем ступамо у 1916-ту годину. Умољавамо евоје поштоване претплатнике, да претплате нашу «Њиву» са **3** круне за целу годину 1916-ту или са 1 кр. 50 фил. за $\frac{1}{2}$ године. Сваки претплатник, који претплати наш лист за целу годину 1916-ту, добија са I-вкм бројем листа календар „Њиву за год. 1916“ бесплатно, на дар. Излишно је, да препоручујемо лист наш читалачкој публици — прошлих 18 година рада нашега на просвећивању Срба ратара у нашој милој отаџбини препоручују нас најбоље. Ми ћемо тај рад да продужимо орно и вољно, јер нам се он мили са оних многих лених успеха, које њиме постизавамо. Свестрани напредак нашега ратара, то нам је циљ, којем смо ради да се приближимо — а кад га постигнемо, биће нам то и најлепша награда труду нашем. — Молимо, да се понови претплата за времена — **На поштанску упутницу молимо да се разговетно испише име претплатника и означи последња пошта, којој ваља лист да шаљемо.** — Претплата се шиље администрацији листа по овој адреси: **A „Nyiva“ kiadóhivatalának, Budapest, Franklin-Társulat, IV. Egyetem-utca 4.**

Купусаре. У Домечеру и у Штомфа подигнуте су две фабрике за киселење купуса. У Штомфи киселе 15 хиљада килогр. купуса намењенога да се продаје на пијацима. У фабрици раде 50 радника. Ових дана прегледао је ову изврсно уређену купусару државни тајник министарства пољопривреде барон Јосиф Кази.

Укидају се многе ратне болнице. У Будапешти је у задње време опао број рањеника и болесних војника, ово зато, што су наши губитци, на радост нашу, много мањи, ово пак зато, што су ратишта врло

далеко, па се рањеници и болесници смештају у болнице, које су бојиштима много ближе.

Пријављивање војника на допусту. Опomiњемо војнике, који су ради пољских радова пуштени на допуст, нека се пријаве Опћинском Поглаварству онога места, у којем се баве чим у њега стигну и када из њега пођу. Власти ће уписати у допустници војникову, да ли је он урадио оне радове, ради којих је пуштен на допуст.

Продаја таборских карата. Виђа се чешће, да се по варошима и по пијацама продају свету таборске поштанске дописнице. Опomiњемо наш свет, да су ове карте патворене, дакле да не вреде. Употребити се могу за дописивање само оне карте дописнице, које је дао штампати поштански ерар, а продају их само у оним трговинама, у којима се продају и други поштански биљези.

Читуља. У Бечу је у прошлу недељу умро код свога зета Васа Ђурђевић, одветник из Осека у 74. години живота свога. Покојник је изучио права, као одлични питомац Текелијиног Завода, у Будапешти. Положио је после и професорски испит и био је пет година професор новосадске српске гимназије; радио је и као новинар. Вратив се у Осек, био је тамо врло чувен и извртан адвокат; био је уједно посланик а по томе дуго и председник Хрватском Сабору, где се истакао као врло ваљан правник и темељан политичар у праву бана грофа Карла Хедерварија. Био је на великоме гласу као политичар униониста и у круговима мађарских државника.

Књижевна вест. Изписао је из штампе „Пријатељ Народни“, први српски календар за год. 1916. Повећан је и велик је седам табака велике осмине, а доноси уз поучну и забавну садржину још и 32 лепе слике из данашњег рата. — Уредио га је и ове године Чика-Стева. — Цена му је 60 филира и поручује се у Наклади Франклиновога Друштва (Budapest, Egyetem-utca 4.).

О р а с и .

— Написао: Ђорђе Еберс. —

Пред анђеоским житељима неба отвори се сваке године, не знам више којег дана, унутрашњост пакла; првено закарено кубе пакла се раствори и Господ дозволи, да његови анђели погледају, да ли има тамо међу осуђенима по која душа, која је с њима какво добро дело учинила или да ли су чули за какво добро дело таке једне душе. Ако јесу, пријаве то св. Петру, и ако се овом свиди то добро дело у власти му је да прекрати такој души патњу, шта више, може да јој одмах отвори двери раја.

Тако сам и ја једном завирио у пакао, кад ми је душа приликом једне тешке болести, на неколико тренутака већ на небу била. На моје изненађење видео сам тамо доле много познаника, такове, за које сам мислио, да ће доћи «о деснују Оца». И заиста чудно, о овима ни један анђеоски није знао никакво несебично добро дело да напомене. Кадикад споменуше по које дело, које је изгледало скромно или великодушно, али тамо горе пред судом Господа изађу на видело и узроци дела а ови су увек такови били, да ни највећа дела нису могла да промене судбину осуђених. Сврха им је само била, да људи виде, да пробуде само завист других.

Међу њима бијаше и једна жена, коју сам врло добро познавао, па сам држао, да је ова и заслужила да у пакао дође. Срце јој беше тврдо као камен и хладно као лед и ма да јој је иметак много већи био, но што би га требала, ни најердачнија молба не могла је нагнати, да ублажи беду сиротиње. Није у свом животу никад никог волела, зато и њу нису волели и осамљена је

проживела свој живот па напуштена је и умрла. Већ и на земљи беше проклета, јер је проклет онај, који никог не воли, кога нико не воли.

— Но, за ову се не ће дићи ни један глас — помислим у себи.

Али се преварих. Јер поред мене прохуји једно красно анђелче са плавим и белим крилима. Храбро и смешећи се долетк до св. Петра, који је, са својом дугом брадом и огромним кључем, стајао на дверима неба и показујући на ону тврдокорну жену, молећим гласом рече:

— Она жена дала ми је једанпут шаку ораха!

— Тако? Та не говори! — одговори машући главом стражар неба. — До душе, мало је, то је истина; али ме ипак изненађује, јер ова жена није имала обичај ни једну иглу да поклони. Ко си ти био на земљи, мало моје анђелче?

— Сиротом Аницом ме зваху — одговори анђео. — Од глади сам умрла и само једанпут сам добила нешто, чему сам се обрадовала, а то ми је ова жена дала.

— Чудно! — гунђао је св. Петар и поглади своју белу браду. — Зацело ти је за какву услугу дала.

— Не, не! — одговори хитро анђео.

— Па приповедај, како је то било.

— Моја болесна мати и ја сами смо становали у великој вароши, јер отац ми је био умро. Око Божића не имадосмо већ ни залогача. Тада ми је мати, ма да је болна лежала и ма да су јој глава и руке у ватри гореле, готовила мале јагањце од памука и дрвета, и ја сам их однела на Божићни вашар... Седела сам тамо на дичи зими и нудила свој еспап, али нико не хтеде да купи. Тако је пролазио сат за сатом и на мом колону тако је севала рана, коју нико није видео, а од зиме горели су ми и утрнули ножни прсти. Смркло се и запалише лампе. Али ја нисам могла кући да пођем, јер само ми неколико новчића падоше у крило, а ми смо више требали, да би могли хлеба и дрва да купимо. И моја рана ме је, до душе, болела, ал' кад сам помислила, да ми сирота болесна

мати сама лежи код куће, и никога нема, да јој пружи чашу воде, нико ју не двори, кад јој дођу наступи кашља, онда ми се срце болно стегло. Једва сам већ могла да седим на хладним, тврдим степенницама и очи ми се напуне сузама. У овом тренутку су велико једно буре свалили с кола и кад су га гурали у дућан, мимопролазници се морадосе зауставити и она жена онде... ох, познала сам ју, стала је преда ме.

— Понудим јој моје јагањце и сузним очима је погледам, ал' јој лице беше тако круто и хладно, да сам очајно помислила у себи: «Но, од ове баш не ћеш ништа добити.» Али сам се преварила. Кад јој поглед паде на мене, изгладеше јој се тврде црте, очи јој севнуше и одједном тури руку у котарицу и баци ми у крило шаку дивних ораха. Међутим бу буре одгурали и, напред журећи се, свет повуче и њу са собом, али она се борила против људске струје, да ми само поклони још једном — другом — трећом шаком. И сад стоји тако предамном, као да је то данас било. Затим тури руку у џеп, извесно је хтела и новаца да ми да, али онда ју отрже струја, којој не мога више одолети. Већ ни моје «хвала!» није могла чути.

И анђео заћутавши баци пољубац у пакао оној проклетој жени. Св. Петар пак зачуђено ју запита, како је баш она, која је сваког сиромаша горким речима отерала са свога прага, дошла до тога, да ово дете тако љубазно обдари.

Проклета жена бривну у гласни плач и одговори:

— Сузно око сиротог малог девојчета дозвало ми је у памет и у душу слику моје мале сестре, која је у грозним мукама умрла, већ давно, врло давно, пре но што ми је срце отврднило и постало хладно и неваљало, И сама не знам, какав ми се чудан осећај родио наједанпут у души. Као да ми је срце одједаред омекпало. осећала сам, да ћу целог живота још несретнија бити, него што досад бејах, ако ово дете не обрадујем нечим на дан рођења Исуса Христа. Хтела сам пољупцима да обаспем ц у загрљај да узнем ово дете. И кад јој дадох половину мојих ораха, наједаред ми тако олакша душа и тако

сам се добро осећала и дала бих јој још и новаца, да није...

Али је св. Петар прекине. Доста је знао, јер се у паклу и на небу не може лагати, зато рече климнувши клавом:

— То је, до душе, добро дело било, али не претеже доста на мери, да би могло успоставити равнотежу са твојим неваљалим делима. Можно, да ће ти казну ублажити. Јер си ти тамо доле богатством била обдарена и то неколико ораха није за тебе ништа било. Допуштам, да је Богу мио онај осећај био, што те је нагнао на то добро дело, али ти је поклон сувише незнатан, а да би се могла пакла решити.

Овим се окрене и хтеде да оде, но га задржи један силан глас, налик на брујање звона. Сам Господ беше то, који је величанственом мирноћом ступио пред апостола и рекао:

— Да видимо, да ли је одиета тако мала била та милостиња, да се не би могла оној грешној души тамо доле у добро уписати. Причај, мој анђеле — окрене се крилатој души — шта би с тим орасима?

— Свемогући, мили, добри Боже! — одговори анђео — половину сам појела и поред тога сам на тебе мислила, јер сам држала, да Твојој доброты могу да захвалим тај мој Божићни дар.

— Видиш, Петре — вељаше Господ — овим орасима имам да захвалим, да се је једна невина, чиста, детинска душа поклонила мени пуна вере. Већ и то је доста. Шта беше с осталима?

— Богме већи део сам појела, али имадосмо на Бадње Вече и друго шта да једемо, јер кад људи видеше, да ми је ова жена што у крило бацила, пала сам им у очи са мојим жалосним, мршпаим лицем и мало затим распродала оам све јагањце и није само по који грош и новчић, већ чак и један тврди талир улетео ми је у крило. Од овог ноцпа могла сам да купим матери свакојаких добрих ствари и ма да је јутром на Нову Годину умрла, бар није морала у последњим данима да гладује.

(Свршиће се.)

Мађарска Газдинска Задруга образује бесплатно сеоске задруге, газдинске кругове и арендашка друштва и даје бесплатна савета у свима задругарским пословима. Земљоделцима даје бесплатна упутства при куповању земље, те држи исказ земаља, продаваца и купаца. Ко је рад земље да купи или да прода, нека ту своју намеру јави Мађарској Газдинској Задрузи. Адреса је ова: Budapest, IX., Üllői-út 25. szám.

Одговорни уредник: ЧИКА-СТЕВА.

Издаје: Franklin-Társulat,
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

ОГЛАСИ

Живчани болови престају после једног трајања са Фереровим «Ева елуидом» који ублажује болове и умирује живце. Одлично домаће средство 12 стаклади франко стају 6 К. Има преко 100.000 захвалница и лекарских препорука. Апотекар Feller V. Jenő Stubica, Centrala 31 (Zagreb m.). 5643 (b)

Огласи се примају
у наклади

ЊИВЕ

Budapest,
IV., Egyetem-u. 4.

ПОЗИВ НА ПРЕТПЛАТУ.

Преплатна је цена недељном, илустрованом, ратарском листу Њиви само 3 круне годишње. Поред ове малене претплатне цене добивају наши поштовани претплатници календар на дар, као божићни поклон Њивин — читаоцима.

Кад смо пре седамнаест година основали ратарски недељни лист Њиву нагласили смо: да смо ради да листом овим по јефтину цену уносимо у српску ратарску кућу здраву и корисну поуку, да забавним начином поучавамо српскога ратара корисноме знању и умењу — зарад његова свестрана напретка а у времену, у коме се свако живи отима да напредује. — Прелистајте нашу Њиву од године 1898. па до данас, па ћете се уверити из сваког ретка: да смо се поштено трудили, да се приближимо циљу, који смо истакли. Велики и неочекивани одзив, којег је стекао лист наш међу српским ратарима за ових седамнаест година излажења свога ободрова нас, да прионемо из све снаге и даље: да наша Њива буде из дана у дан све боља и лепша, а тиме српскоме ратару милија. — У то име излазиће Њива и од сада са овим подесним насловом сваке недеље једанпут, на целом табану свако лепе глатке артије, урешена лепим и одабраним сликама и доносиће у свакоме броју: поуке из пољоделства, воћарства и из сваке друге гране кориснога рада; учиће ратаре пчеларењу, гајењу стоке и пернате живине; извештаваће га о новостима у народу и држави, казиваће му шта бива по свету; саопштаваће му земаљске и државне законе и уредбе; поучаваће га у разним важнијим грађанским пословима; одговараће на његова питања и упутиће га како да се помогне у својој нужди и потреби — Овако лепо урешен, јефтин, забавно-поучни, недељни лист као што је наш лист Њива, — снажиће Србина ратара у борби живота за његов опстанак и напредак. У то име молимо све Србе ратаре који радо читају и читањем се пријатно забављају и поучавају: да се претплате на Њиву одмах од првих бројева, а ми ћемо им лист слати тачно и уредно. Лист је наш јефтинији и од погачица, зато га нико не може добити на вересију. — Претплата се шиље на адресу:

A Nyiva kiadóhivatalának Budapest, IV., Egyetem-utca 4.